



Scr. publ. Leipzig 1804 - 06.

1804.

Bauer, H. G.: Respons. iur. CLII - CLIII - CLIX.

Nierner Chr. G.: Comment. ad leg. nov. de iure aedif. molarum

Nierner, A. L.: Joannes Georg. I et Frider. Aug. I.

Eck, J. G.: De collegio B. Mariae Virginis.

Tunghans, S. Fr.: Jegabellae dehaed. ex usu fori sax. elect. aest. II.

Plaher, P.: Quaest. med. for. VIII.

Rau, Chr.: Responsionis vet. ICTORUM.

———: De solen. T. testium cod. adhib. ad 83. Inst. de codicill.

Stodemann A. C.: Chrestomathia iur. Flor. I.

1805

Bauer, H. G.: Respons. iur. CLXII - CLXIII.

———: Dilect. I - T. contra ord. proc. recogn. mon.

Nierner, Chr. G.: De foenore illicito.

———: De simultanea invest. plur. in solid. compet.

Erhard, Chr. J.: Coniectan. ex vario iure III et II.

Tunghans, S. Fr.: Jegabellae dehaed. ex usu fori sax. elect. aest. II

1805.
Platner, L.: Quaestiones med. for. ~~XXII.~~ XXVII.
Weisse, Ch. Z.: De feudi regalis notione.
1806
Bauer H. G.: Respons. C. I. II
——— : Meditat. II. III et finis circa O. P. S. R. mon.
Flees, J. Fr.: Quam incumbat oblig. ref. mores coemeter. ?
Stockmann, Aug. C.: Orestomathia iur. Hor. II.



10315
7804
92

PROCANCELLARIVS
D. SAMVEL FRIDERICVS
JVNGHANS

CONSISTORII ELECTOR. SAX. ET ORDINIS IVRIS-
CONSULTORVM LIPSIENSIS ASSESSOR

SOLLEMNIA INAUGVRALIA

PRAECLARISSIMI CANDIDATI

DANIELIS BERNHARDI HEROLDI

LIPSIENSIS

IVRIS VTRIVSQVE BACCALAVREI ET CAUSSARVM
FORENS. PATRONI

DIE XX. MARTII A. R. S. c1010ccciiii

IN

AVDITORIO IVRISCONSULTORVM

CELEBRANDA

INDICIT

DE

GABELLAE DETRACTIONE EX VSV FORI SAXONICI
ELECTORALIS AESTIMANDA

SPECIMEN TERTIVM

PROGNOSE
D. DANIEL HEROLDI
JANUARI

CONSTITUTIO
SOLUTIO
CANDIDATI

DANIELIS BERNHARDI HEROLDI
DIE XX. MARTII A. S. S. CLXXXIII

ADPITORIO IURISCONSULTORUM
C. C. C. C.

GABRIEL DE BERNHARDI
HEROLDI
D. DANIEL HEROLDI



Cum libellum meum de gabellae detractioe ex vsu fori Saxonici aestimanda ante aliquot annos editum vel ob angustam temporis rationem, vel ob arctos instituti limites haud absoluere potuerim, iam lubenter arripio occasionem, in Sectione III. quatenus *retorsionem, statum pactitium et litteras*, quas vocant, *reuersales*, continet, in hoc specimine continuare.

§. XLV.

Omnia, quae in antecedentibus §phis de retorsione exposita sunt, tantum intuitu translationis bonorum extra Saxoniam, non autem de ea, quae fit intra huius fines ex una iurisdictione in alteram, intelligenda esse, praepriis repetere cureo. Obstat enim semper decisio Elect. Nouissima VI. d. a. 1746. ¹⁵⁰), qua retorsionem omnimodo prohibitam vides.

A 2

Quae

150) Cod. Aug. Contin. T. I. p. 350.

IV

Quae lex tam singulare odium erga retorsionis exercitium intra patriae fines prodit, ut ii magistratus, qui ius detractus legitima consuetudine introductum probare velint, ad actus retorsionis exhibitos numquam confugere, multo minus tales tamquam iustos allegare possint. Ita nimirum colligere possumus clementissimi principis sententiam ex Rescripto praefecto Illebiensi d. 3. Aug. 1789. dato, quo meliorem probationem iuris detractus et imprimis delineationem aliorum actuum, extra casum retorsionis perfectorum, plane desideratam animadvertimus. Quod etiam clarius elucet ex alia sententia summi Regiminis, qua modum probandi propterea, quod in antiquioribus et repetitis actibus, atamen extra retorsionis casum perfectis niteretur, rectum plenumque censuit, et solum ea ex causa Senatui Delicensi per Rescriptum sub d. 3. Febr. 1789. emissum, infra sub No. XVIII. verbotenus adiectum, exercitium iuris detractus nunc bene probati iustissime concessit.

No. XVIII.

L. g. Wir haben Uns aus eurem, in Betreff des, aus des verstorbenen Burgermeisters, Preufers, Nachlasse, dem Fürstl. Sachsen-Weimarischen Amts-Rathe zu Apolda, Carl Friedrich Conrad Preufers, zukommenden Erbantheils, zu Folge Unsers Rescripts de dato den 28sten Octbr. ai. pr. nebst zurückfolgenden 7. Stück Commun-Rechnungen erstatteten anderweiten unterthänigsten Bericht geziemend vortragen lassen, welchergestalt ihr nunmehr euer Befugniss, auch extra casum retorsionis Abzugsgeld zu erheben, durch Beybringung verschiedener älterer Fälle und sonst dargethan.

Wann

Wann Wir dann hierauf gesehen lassen wollen, das obgedachter Preuserische Erbantheil, entweder gegen Reverfales und die solchen Falls, Inhalts obiger Rechnungen hergebrachten $7\frac{1}{2}$ Groschen, oder aber auferdem gegen Entrichtung des im Weimarischen üblichen Abschofs-Quantum an 5. pr. C. nach Apolda verabfolget werden möge;

Als ist Unser Begehren, ihr wollet dem gemäß das Weitere veranstalten.

Mochtens etc. und etc. Datum Drefsden den 3. Febr. 1789.

An
den Rath zu Delitzsch.

§. XLVI.

Salva tamen manet caussa magistratuum in exercendo iure retorsionis erga magistratus exteros, qui ciuibus suis hereditatem ex patria nostra ducentibus, quamlibet immunitatem a gabellae solutione pro litteris de obseruando reciproco adipisci potuerint, nihilominus has denegarint. Quo in casu Saxonicum magistratus conditionem, quoad retorsionis exercitium, nullo modo restrictam habebis. Caeteroquin vero separare velis eos magistratus, qui in Conuentione Principis cum alio Domino superioritate territoriali gaudente de gabella detractus et immunitate subditorum inita comprehensi sunt, quibus nempe retorsionis exercitium plane abnegatur. Quemadmodum vero eiusmodi conuentiones plerumque gabellam detractus de bonis ciuium immediatorum tangunt atque *magistratibus iurisdictionem administratoriam exercentibus* primarium modum praescribunt; ita etiam nolis
ad

VI

ad *eos*, quos vocamus *patrimoniales* extendere, nisi horum mentio in illa conuentione expresse facta sit: Erenim his in tali conuentione non commemoratis licet in regula, ius retorsionis, obueniens casu, exercere, dummodo rectam consuetudinem ac bene probatam prae se ferre possunt. Atque ratio perinde non e longinquo repetenda videtur, quoniam Domini, si de immunitate ciuium inuicem conueniunt, haud dubie eam solummodo gabellam detractus intelligere solent, quae, pacto non existente, iure proprio, in Aeriaum Dominorum referenda esset.

§. XLVII.

Nec tamen retorsionis vim tantam existimes, vt haec adeo leges et constitutiones semel receptas inuertere possit. Illustratam habebis quodammodo rem ex iure repraesentationis in linea collateralis, quod iure Sax. Elect. non omnino inuenit locum, nec per statuta localia, licet alias confirmata, introduci potest, secundum Rescripta et regiminibus, sub 25. Iun. 1739. ¹⁵¹⁾ et in specie praefecto Dippoldiswaldensi sub d. 30. Aug. 1741. ¹⁵²⁾ data. Fac igitur, in alio territorio, (vt e. g. in terris Vimariensibus speciali mandato d. 16. Febr. 1788. iussum est), ius repraesentationis in linea collateralis ex principiis iuris Romani stabilitum valere, exteros vero Germanorum liberos non eodem modo ad successionem admitti, nisi

¹⁵¹⁾ Cod. Aug. Contin. T. I. p. 318.

¹⁵²⁾ Ibid. pag. 323.

nisi vel bene doceant, ius repraesentationis in linea collateralis in loco domicilii etiam receptum esse, vel litteras Reuersales principis nomine datas de obseruando reciproco producant. Quo in casu serenissimus Saxo recte tales litteras denegat, etiamsi fratris Germani filius Saxonicus deuotissime petierit, vt ex iure repraesentationis cum patruo in bona, quae ab huius fratre in terris Vimariensibus relicta sunt, admitteretur, et hunc in finem litterae Reuersales darentur. Hoc nimirum elici potest ex Rescripto praefecto Tautenburgensi sub 16. Dec. 1791. dato, infra sub No. XX. inserto, quo Regimen supremum tales preces abnuat. Nihilominus tamen ex singulari principis gratia idem successionis modus, qui forte in alio territorio praeualet, ad euitandam retorsionem casu speciali introduci potest. Patet exinde, quam multum hac in re ab arbitrio Serenissimi pendeat, nisi leges Imperiales forte aliud suadeant. Ita Elector Saxoniae, si caussa quaedam adsit commouens, fratris Germani filiam Saxoniam cum extraneo patruo simul ad successionem bonorum ab huius fratre Germano in Saxonia relictorum admittere potest, licet illa filia, si rem ex constitutione Electorali 18. P. III. diiudicare velis, ab hac hereditate excludenda esset. Et aequitate Serenissimus commouetur praesertim tum, cum dominus territorii alieni legum forte Imperialium auctoritate impediatur, quo minus Reuersalibus litteris eundem successionis modum, qui apud nos viget, promittere, nec successionis rationem in suo territorio receptam legibusque Imperialibus approbatam, proprio motu possit mutare. Quod saepius

VIII

pius in successione collateralis se exferit, qua plurimi status Imperii normam ex semel recepta constitutione Imperiali servare tenentur, cum e contrario Electori Saxoniae, qui protestatione tempestiva sibi prospexit, liberior hac in re disponendi facultas, et dispensandi prae aliis statibus Imperii R. G. salva remanserit. Huius rei causa ad Rescriptum Serenissimi praefecto Dippoldiswaldensi sub 20. Aug. 1753. datum provoco, secundum quod Germani fratris filia Saxonica simul cum patruo Norimbergae vivente ad hereditatem ab huius sorore Germana in Saxonia relictam admissa et sic exceptio a regula probata, bene tamen ad solum casum praesentem restricta fuit. Quodsi magistratus Norimbergensis in casu, quo ceteri suo universa hereditas deferretur, litteris Reverentialibus promittere voluerit, ut Saxonico Germano, casu inurso, hereditas illic a fratre relicta universa traderetur, etiam si liberi ab altero fratre Norimbergae existerent; Hoc non potuerit rite efficere, quoniam illic perinde singularem legibus Imperialibus non fundatam inuolueret successionem.

No. XX.

L. g. Wir tragen auf deinen nebst zurückfolgenden Fasc. Act. und Beilage unterm 26. mens. praet. erstatteten unterthänigsten Bericht, dem von Johann Georg Zöpfitzen und Conf. beschehenen Suchen, um eine, zum Behuf der Verabfolgung der angegebenen Erbschaft aus dem Weimarischen ex iure repraesentationis in linea collateralis, wegen Beobachtung des Reciproci, zu ertheilenden landesherrlichen Versicherung, statt zu geben, Bedenken, und begehren hierdurch, du wollest

lest die Interessenten dessen bedeuten. Mochtens etc. und etc.
Datum Dresden den 16. Decbr. 1791.

An
den Beamten zu Tautenburg.

§. XLVIII.

Ordo nunc ducit ad diuersam locorum rationem, si status pactitius adsit et quaestio de literis exhibendis reuersalibus moueatur. Iam supra in Sectione secunda §. XXII. demonstrauimus, magistratus priuatos ex retorsionis titulo ius detractus exercere non posse, si princeps cum alio domino territoriali super gabellae immunitate conventionem forte inierit. Atque nunc simul repeto, solum ius detractus bene quaesitum et ab illis legitime deductum, *wohlhergebrachtes Abschofs-Befugniss*, nihilominus praeualere, nisi magistratus patrimoniales simul expresse sub illo statu pactitio comprehensi fuerint. Quapropter maxime eorum est, ut conventiones illas caute respiciant et rem suam his accommodent. Extant nimirum in Saxonia praeter illam in speciali Mandato d. d. 30. Sept. 1778. notatam, cum Rege *Sueciae* et Electore Saxoniae initam, adhuc plures, nempe quae inter principem nostrum clementissimum et Regem *Daniae* A. R. S. 1776. Landgrauium *Hassiae* A. 1783. Episcopum *Fuldanum* A. 1785. Ducem *Vimariensem* A. C. 1786. Marchionem *Baaden-Baadensem* s. A. 1791. ac ducem Saxoniae *Gothanum* et *Altenburgensem*, exclusa diuisione *Saalfeldica* et praefectura *Themar*, A. C. 1795. denique *Abbatissam*

B

Qued-

Quedlimburgensem eodem anno perfectae sunt. Quae quidem vtrorumque bona ciuium immediatorum tangant, de quibus gabella, in casu exportationis in aerarium alterutrius domini nunc paciscentis in regula referenda fuisset, non autem restringunt iura detractus quaesita, quae priuatis competunt magistratibus. In transmissione illorum bonorum omnis gabella per conventiones nominatas plane sublata est; respectu eorum bonorum autem, quae ciues patrimonialium magistratuuum attingant, horum arbitrio permissum est, vtrum gabellam legitime praescriptam exposcere, vel litteras de obseruando reciproco in singulis casibus recipere velint. Quae omnia, quatenus conventionem Saxoniam Vimariensem attinet, egregie ex Edicto nouissimo s. d. 9. Febr. 1792. emisso elucet, cuius copia in Mantissa documentorum Specimini secundo adiecta sub No. XII. extat. Et quamlibet, quoad reliquas praedictas conventiones, Serenissimi principis singularibus non omnino habemus expresse significatam Edictis, casus tamen obuientes ex iisdem principiis semper diiudicantur. Pari modo res conventionum respectu procedit, quas Elector Saxoniae cum Duce *Brunouicensi* sub 7. Dec. 1775. et Rege *Borussiae* sub 9. Dec. 1778. iniit, ea tamen limitatione, quod illae non ad omnia ciuium bona spectent, sed tantum bona Nobilium contineant. Neque conventiones vtriusque distinguunt, vtrum eiusmodi bona ad nobiles, an ad personas ciuici ordinis deferantur; In eo tamen differunt, quod in *Brunouicensi* conventionione tantum de hereditate Nobilium sermo sit,
in

in Borussia vero simul bona personarum ciuici ordinis, dummodo ad Nobiles decedant, intelligenda sint. Interim quoad utrumque pactum eadem regulae, quas supra de reliquis conuentionibus Augustissimis circa reuersionem et iura priuatorum quaesita delineauit, huc etiam repetendae et applicandae sunt. Ille igitur magistratus priuatus, qui tempore conuentionis perfectae praescriptionem consuetudinis suae nondum compleuit, gabellam de bonis subditorum, si in terras sub hac conuentione comprehensas deferantur, exposcere non poterit, licet etiam vnus tantum dies de additamento praescriptionis Saxonico adhuc deficiat. Nec dubitandum, quin hereditas ad milites El. Palatinatus deferenda ex iisdem principiis diiudicari possit, cum Serenissimus Elector Sax. cum Electore *Palatinatus* de gabellae immunitate respectu bonorum militibus relictorum anno R. S. 1750. sanctissime conuenerit.

§. XLIX.

Paulo difficiliorem uero causam respectu notabilis conuentionis habemus, quae dicitur *Erb-Verein* d. a. 1587. ⁵³⁾ atque terras Saxonicas et Bohemicas tangit. Si nimirum ex uero huius tenore dicendum, quod res est, bonorum transmissio inuicem obueniens omni libertate et speciatim immunitate a gabellae detractone uere gaudet. Nec reuersalium litterarum

B 2

rum

⁵³⁾ *Lunigs Reichs-Archiv* p. II. 43.

rum traditio necessaria videtur, nec vlla circa priuatos magistratus stabilita exceptio, nec anomalia quoad bona ab horum ciuibus relicta ex illa patescit. Nihilominus tamen variam rerum figuram pro diuersa locorum ratione admodum cognoscimus, ita, vt consuetudines, quae nunc in Saxonia, Bohemia, Silesia et vtraque Lusatia vigent, non vbique pari passu ambulent. Nec priuati magistratus omnem neglexerunt operam, vt adeo respectu Lusatiae et Electoratus Saxoniae varias inducerent consuetudines. Sic enim, quod Saxoniam et Bohemiam attinet, literae de obseruando Reciproco ab vtraque parte ante transportationem hereditatis inuicem praemittuntur, nec priuati exceptione ab hac regula aut vlllo iure consuetudinario contrario gaudere possunt. Quoad Silesiam vero, quae sceptro paret Borussiae, experientia docet, laudatum pactum, licet hoc instrumento pacis Pragensis d. anno 1635. confirmatum habeamus ¹⁵⁴⁾, tamen non tantam exferere auctoritatem, vt Reuersalium extraditio de immuni transmissione bonorum ciuium immediatorum plane superflua habeatur. Quae res intuitu Reuersalium adeo intelligitur, vt hae extradantur, si defunctus immediatus principis cuius vel persona patrimoniali iurisdictione exempta fuerit, quamuis huius heredes patrimoniali magistratui subiecti sint. Quid? quod respectu priuatorum magistratuum tam fauorabilem admittunt illius pacti interpretationem, vt hi detractus iura bene quaesita et probata absque dubio exercere valeant.

Omni-

¹⁵⁴⁾ *Lunigs Reichs-Archiv* p. Spec. S. I. pag. 122.



Omnino autem hic monendum est, Reuerſales non de praefectis municipalibus utrorumque locorum, sed de Collegiis superioribus (*Landes-Collegiis*) hoc casu subscribendas esse. Qua in re semel receptae regulae strictae seruandae sunt, ut si forte quis, cui Reuerſalium promissio nimis molesta foret, gabellam soluere mallet, haec tamen non recipienda, sed Reuerſalium productio urgenda videatur.

§. L.

De Lusatia utraque e contrario dubium amplius esse non potest, cum Elector Saxoniae ad pactum illud illustre respiciens, sanctissime iusserit, ut hereditas, quae ex illa in terras Electorales et ex his in Lusatiam vicissim transferretur, semel pro semper omni gaudeat detractus immunitate, nec a priuatis in contrarium aliquid deduci possit, nec reuerſalium extraditio de obseruando Reciproco in utramque partem necessaria sit. Quod patet ex Rescripto Senatus Dresdano sub d. 4. Mart. 1788. dato, in fine huius §phi sub No. XXI. allato, mentem summi Imperantis de obseruando pacto memorato satis designante. Quamobrem magistratus patrimoniales, etiam si iam ante significationem huius iussus vltro citroque consuetudinem supra notatae conuentionis d. a. 1587. contrariam introducere voluerint, et adeo gabellam exegerint, hanc tamen ut restituere deberent obstrictos existimauerim. Etenim non solum conditio indebiti aduersus illos locum habere videtur, quia ex errore iuris solum acceperint l. 9. §. 2. seqq. de

de iuris et facti ignorantia l. 10. C. eod. l. 9. C. ad L. Falcid. sed etiam, si forte dubia quoad hanc remanere possent, conditio sine causa nequam denegari poterit. Multo minus consuetudinem illi pacto contrariam pro legitima putarim, cum iustus titulus semper deficeret et recentiore Serenissimi institutione omnis adeo vis illi plane adempta esset. Experientia quoque docet, principem Saxoniae, nostra aetate omnem contra illud pactum tentatam consuetudinem illegitimam semper declarare, et hinc inde nullos ei tribuere effectus. Sufficiat hic decisionem, Senatus Plauensi sub d. 3. Febr. 1789. communicatam, quam appendix documentorum sub No. XXII. verbotenus continet, exempli loco repetere, cum in ea non solum pacti illius memorati mentio facta, sed et magna vis quoad praeteritum tempus uti ac sequentem aetatem illi attributa satis appareat. Haec tamen de sola gabella detractus in specie sic dicta intelligenda, ad alias vero pensiones expeditas haud extendenda est, quas, si forte piis causis, additas vel longa consuetudine, vel statuto singulari receptas et iuste probatas Serenissimus ipse animaduertit, nihilominus saluas et incolumes esse, simul sanctissime iussit. Et quamlibet plures eiusmodi decisiones sub auspicio summi Regiminis latas allegare possem, tamen hoc superfluum mihi videtur, cum ex Rescripto Senatus Dresdano dato in hac sphaera laudato, ac No. XXI. repetito simul collineare possum, quotam hereditatis vel legati pauperibus in ciuitate uiuentibus statuto Dresdano constitutam, ipsis curatissime referuatam fuisse.

No. XXI.

L. g. Wir können auf euren unterm 9ten Mart. 1786. sammt einem Inferato und zurückfolgenden Fasc. Actor. erstatteten unterthänigsten Bericht geschehen lassen, daß die von der verstorbenen, Annen Marien Schrammin, geb. Beckerin, unter andern Annen Reginen Thomassin und Annen Rosinen Andersin zu Reichenau, unter das Kloster Marienthal in der Oberlausitz gehörig, ausgeetzten Legata, der Erb-Einigung vom Jahre 1587. gemäß, und ohne vorherige Beybringung derer anverlangten Reversalien, deren Ausstellung es, da die Oberlausitzischen Gerichts-Obrigkeiten sich gegen Unsere alten Erblande obgedachter Erb-Einigung jedesmahl ohne Unterschied gemäß zu bezeigen haben, nicht bedarf, Abschofs-frey verabfolget, und nur das, nach denen hiesigen Statutis, dem Armuth gewidmete 1. pro Cent davon innebehalten werden möge. Wannhero hierdurch Unser Begehren, ihr wollet euch darnach gebührend achten, und das diesfalls weiter Nöthige veranstalten. Mochtens etc. und etc. Datum Dresden am 4ten Mart. 1788.

An
den Rath zu Dresden.

No. XXII.

L. g. Uns ist zwar, was ihr, in Verfolg Unsers Rescripts de dato den 24ten Octobr. ai. pr. wegen des von euch Johann Christian Marcksteinen zu Budissin innen-behaltenen Abzugsgeldes, mittelst Berichts vom 8ten Decbr. d. a. unterthänigst angezeigt, geziemend vorgetragen worden.

Nachdem

Nachdem es aber hierunter bey der Erb-Einigung vom Jahre 1587. ein für allemahl bewendet; Als begehren Wir, nebst Rem. I. Fasc. Actor. hierdurch, ihr wollet euch darnach gebührend achten, auch die obernannten Marckstein, als Absehoß zurückbehaltenen 20 Rthlr. demselben, ohne Abforderung einiger Kosten, verabfolgen lassen. Mochteus etc. und etc. Datum Dresden den 3ten Febr. 1789.

An
den Rath zu Plauen.

§. LI.

Restat, vt etiam de reuersalium litterarum extraditione obseruationes singulas adhuc addam. Etenim omnino notandum, has in statu pactitio, si conuentio a dominis territorialibus de immuni bonorum translatione inuicem perfecta extet, non quolibet speciali casu necessarias esse. Tum vero exceptionem ab hac regula habebis, vel cum reuersales de obseruando reciproco semel receptae et vsitatae sunt, vel cum ab vna parte harum subscriptio et extraditio speciatim exigatur. Quo facto statim et alteri parti ius quaesitum enascitur, vt in casu inuerso eadem ratione in reuersalium extraditione perseverare possit. Ita fieri solet, si conuentiones a Serenissimo initae vniuersa contingant horum territoria. Aliter vero procedendum, si tantum pacta extent localia, et consuetudines a singulis magistratibus et ciuitatibus introductae sint. Hae nimirum ad singulas prouincias, singula oppida, vel speciatim notatas ciuitates attinent et reciprocam cautionem in quolibet

libet casu speciali haud dubie necessariam reddunt, adeo, vt toties reuersalium litterarum productio repetatur, quoties bonorum transmissio occurrat, et gabella, saltem pro parte, cesset. Quemadmodum vero reciproci praestatio hac in re primarius finis est, ita etiam reuersales plane conuenientes casus praesupponunt, simulque respiciendum est, vtrum soli municipes, an etiam omnes incolae, forenses et suburbicarii simul in statu pactitio, vel in reuersalibus vere comprehensi sint, vt vbique singularis aequitas significetur. Quibus rationibus motum rescripsit Regimen Supremum praefecto Dresdano d. d. 25. Febr. 1783. vt heredibus immunitatem a gabella petentibus productionem aliarum iniungeret reuersalium, quae non solum ciues praefecturae Dresdanae speciali homagio adstrictos comprehenderent, sed etiam simul omnium illius incolarum siue immobilium possessione gaudeant, siue non, mentionem facerent.

Plura de variis huc spectantibus casibus, praesertim ex consuetudine locorum diiudicandis, quoniam instituti ratio iam vberiore explanationem haud permittit, proxime differendi occasione referuo.

Progrediendum nunc ad ea, quae mihi hanc scribendi opportunitatem praebuerunt. Decreuit nimirum Ordo meus summos in utroque iure honores:

V I R O

PRAECLARISSIMO ET DOCTISSIMO
DANIELI BERNHARDO
HEROLDO,

qui de semetipso et vitae suae ratione has lineas exhibuit:

Natus sum Lipsiae praeteriti seculi anno sexagesimo octavo, die IX. Maii, patre GEORGIO FRIDERICO, ciue et mercatore Lipsiensi, nec non matre, MARIA SOPHIA, quae post obitum mariti longeluctum, deinde connubium cum IOANNE FRIDERICO AVGVSTO BERGERO, ciue et mercatore Lipsiensi, iniiit. Quorum parentum, hic enim vitricus nomine, amoris tamen paterni significatione me semper amplexus est, egregiam in educando curam gratissima mente veneror, et hos perinde religionis cultu deuotissimo profecuturum esse polliceor. Litterarum initia ex doctrina domesticorum praeceptorum, inter quos VIEBIGIVM, nunc Archidiaconum Kembergenssem, et GOLZIVM maximi facio, plus plusque hausi,
et

et cum scholam Nicolaitanam deinde plures annos frequentarem, HELDIVM, FORWERKIVM, ASSMANNVM, nunc Prof. Ordin. in Academia Vitebergensi, BEHRINGERVM, LVNZIVM, FORBIGERVM et MARTINVM, quorum omnium insignem in me collatam benevolentiam haud satis praedicare possum, doctores habui optimos. Anno cIoMCCCLXXXVII. studium academicum ingressus sum, cum paulo ante a Viro Magnifico, D. SCHWARZIO, tunc temporis fasces tenente, civium academiae numero adscriptus fuisssem. In philosophicis duces habui CAESAREM, PLATNERVM, b. HEYDENREICHIVM et WIELANDVM, historiam vniuersalem, saxoniam et Imper. Rom. Germ. studui a BECKIO; et in Mathematicis HINDENBURGVVS mihi praeiuit. Cum autem relicto theologiae studio, ad quod ab initio incumbere decreueram, paulo post iurisprudentiae studium animum praeprimis appulisssem, interfui praelectionibus, quibus CAESAR, BIENERVS, b. SAMMETVS et b. SCHOTTVS iuris naturalis principia et iuris ciuilibus institutiones tradiderunt, atque his tribus etiam ius Canonicum, Germanicum et Criminale docentibus diligenter adsedi. In iure feudali RAVIVM et BIENERVM, in iure Saxonico autem STOCKMANNVM praeceptores habui meritissimos, ordinem iudiciarum et modum, lites rite tractandi, b. SCHOTTVS me docuit, et in arte, commentarios forenses extrahendi

et ex iis referendi, institutione EINERTI, Confiliarü Elect. aulici, nunc Consulis huius urbis amplissimi, grauius usus sum, nec non in medicina forensi b. HEBENSTREITII scholas frequentavi, quorum praeceptorum doctissimorum beneuolentiae documenta in me collata ita magna sunt, ut, quantum illis debeam, sentire facilius sit, quam uerbis significare. Anno MDCCCLXXXI. praeside SCHOTTO, capita quaedam iuris controuersi publice defendi, feliciter superato sequenti anno tentamine ab Illustri Iuriconsultorum Ordine dignitate Baccalauri ornatus, et ab eo inde tempore a consultissimo Ludouico Henrico SEYFFERTHO, aduocato Leucopetrensi et tunc temporis iudicii Bedrensis direttore, in caussarum forensium pertractandarum arte tam copiose, quam beneuole instructus sum, ut qualemcunque meam in his rebus peritiam illi potissimum debeam. Paulo post ab ERHARDO, ac sequenti tempore a Senatu Lips. Amplissimo Notarius P. C. creatus, et a Reginine Dresd. Perill. confirmatus, nec non in album eorum, qui caussas in foris Saxonie agere possunt, relatus, uti et in eadem aetate a clementissimo Principe Bernburgenfi regiminis aduocatis adscriptus sum. Cum denique ab Illustri Iuriconsultorum Ordine obseruantissime petierim, ut mihi aditum ad summos in utroque iure honores consequendos aperiret et colloquium, quod uocant rigo-

goro-

gorosum, me admitteret, hoc feliciter peracto, annuentem eum precibus meis compertus sum, et novum eminens collegi beneficium, quo dies, pro disputatione publica habenda, mihi diceretur. Veneror igitur hanc benignitatem praeclaram, uti et gratissima mente, omnique religionis cultu per omnem aetatem recolam.

Cui quidem desiderio, posteaquam Candidatus Ornatissimus in utroque examine, pro Candidatura pariter ac rigoroso, quod vocant, studia sua abunde explicavit, atque doctrinam suam Collegio nostro satis probavit, perinde deesse, non potuimus.

Iam igitur in eo est, ut proximo die XVIII. Martii hora II. pone meridiem legem univ. Cod. ubi de hereditate agatur, vel ubi heredes scripti in possessionem mitti postulare debeant, in Auditorio Ictorum commilitonibus exponat, et in sequenti statim die dissertationem inauguralem, quae observationes iuris varii continet, sine Praefide, eodem loco defendat. Quo facto Vir Illustris et Consultissimus, D. AVGVSTVS CORNELIVS STOCKMANNVS, Titulorum de verborum significatione et diuersis regulis iuris antiqui Professor publicus Ordinarius et Ordinis Iuriconsultorum Assessor, Fautor ac Collega singulari honoris cultu prosequendus, in quem principali auctoritate et ex Decreto Ordinis mei constitutus Procancel-

cancellarius Promotoris munus transtuli, summos in utroque iure honores cum omnibus priuilegijs et iuribus huic dignitati adnexis, sola spe suffragij in Collegio nostro aliquando obtinendi excepta, ipsi tribuet atque concedet.

Huic igitur solemnitati vt Vos, RECTOR ACADEMIAE MAGNIFICE, SERENISSIMI PRINCIPES, ILLUSTRISSIMI COMITES, VTRIVSQVE CIVITATIS PROCERES GRAVISSIMI, omnes denique CIVES GENEROSISSIMI ac PRAENOBILISSIMI, praesentia VESTRA honorifica splendor reddere velitis, tum Ordinis mei, tum Candidati, meoque ipsomet nomine, omni qua decet obseruantia et humanitate, rogo.

P. P. in Vniuersitate Litterarum Lipsienfi, Dominica Iudica A. R. S. cIdIcccciiii.



EX OFFICINA KLAVBARTHIA

ULB Halle
003 492 257

3

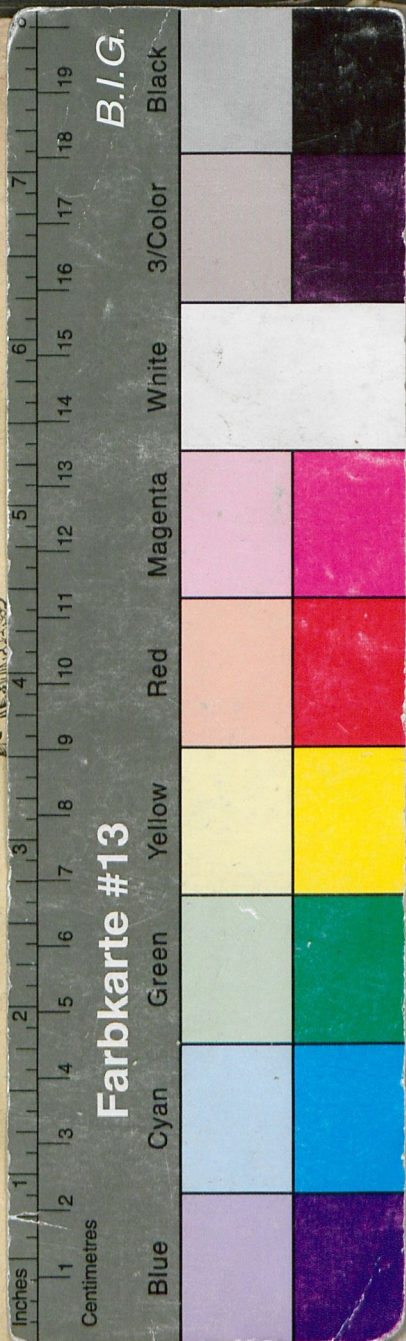


fe

VB18







0515
2804
92

PROCANCELLARIVS
D. SAMVEL FRIDERICVS
JVNGHANS

CONSISTORII ELECTOR. SAX. ET ORDINIS IVRIS.
CONSVLTORVM LIPSIENSIS ASSESSOR

SOLLEMNIA INAVGVRALIA

PRAECLARISSIMI CANDIDATI

DANIELIS BERNHARDI HEROLDI

LIPSIENSIS

IVRIS VTRIVSQUE BACCALAVREI ET CAUSSARVM
FORENS. PATRONI

DIE XX. MARTII A. R. S. c1010CCCIIII

IN

AVDITORIO IVRISCONSVLTORVM

CELEBRANDA

INDICIT

DE

GABELLAE DETRACTIONE EX VSV FORI SAXONICI
ELECTORALIS AESTIMANDA

SPECIMEN TERTIVM